

رسالتان موجزتان في الزكاة والصيام

บทความสั้น 2 เรื่อง

ว่าด้วยชะกาดและการถือศีลอด

บทความสั้น 2 เรื่อง ว่าด้วยชะกาดและการถือศีลอด

อับดุลอะซีซ บิน อับดุลลอฮ์ บิน บาซ

บทความสั้น 2 เรื่อง

ว่าด้วยชะกาดและการถือศีลอด

ชัยค์

อับดุลอะซีซ บิน อับดุลลอฮ์ บิน บาซ

เราะหิมะฮุลลอฮ์

บทความที่ : 1

ว่าด้วยประเด็นสำคัญเกี่ยวกับชะกาด

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานีเสมอ

มวลการสรรเสริญที่สมบูรณ์ยิ่งเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เพียง

พระองค์เดียว

ขอพรอันประเสริฐและความศานติจงมีแด่ผู้ห่มมัด

ผู้ซึ่งไม่มีศาสนทูตใดหลังจากท่าน และแต่ประชาชาติ

ตลอดจนบรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่าน :

แท้จริงสิ่งที่กระตุ้นให้เขียนถ้อยคำนี้ขึ้นมา

ก็เพื่อเป็นการตักเตือนและให้คำแนะนำเกี่ยวกับข้อบังคับเรื่อง

ชะกาด ซึ่งมุสลิมจำนวนมากได้ละเลย

จนไม่จ่ายชะกาดอย่างถูกต้องตามหลักศาสนา ทั้งๆ

ที่มันเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างใหญ่หลวง

และเป็นหนึ่งในหลักการอิสลามห้าประการ

ซึ่งโครงสร้างของอิสลามจะตั้งมั่นอยู่ไม่ได้หากปราศจากหลัก

การนี้ ดังที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า:

«بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ، وَحَجِّ الْبَيْتِ»¹

“อิสลามนั้นถูกสร้างบนหลักการห้าประการนั้นคือ การปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพยกย่องนอกจากอัลลอฮ์ และมุหัมมัดนั้นคือเราะสูลของอัลลอฮ์ การดำรงไว้ซึ่งการละหมาด การจ่ายซะกาต การถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน และการประกอบพิธีหัจญ์ ณ บัยติลลาฮ์”¹, หะดีษบทนี้เป็นที่เห็นพ้องต้องกันว่าถูกต้อง การบัญญัติชะกาตให้กับมุสลิมนั้น

คือหนึ่งในความดีงามอันประจักษ์ชัดที่สุดของอิสลาม และเป็นการเอาใจใส่ในกิจการของผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม ทั้งนี้เนื่องด้วยคุณประโยชน์อันมากมาย และความต้องการอย่างยิ่งยวดของบรรดาผู้ยากจนมุสลิมที่มีต่อชะกาต

ดังนั้น ส่วนหนึ่งจากประโยชน์ของมันคือการกระชับสายใยแห่งความรักใคร่ระหว่างคนรวยและคนจน เพราะโดยธรรมชาติแล้วจิตใจของมนุษย์ย่อมรักผู้ที่ทำดีต่อตน

การชำระและขัดเกลาจิตใจให้บริสุทธิ์ และการออกห่างจากคุณลักษณะของความขี้อิจฉาและความตระหนี่

ดังที่อัลกุรอานอันทรงเกียรติได้ชี้ถึงความหมายนี้ในคำรัสของพระองค์ ตะอาลา ที่ว่า:

﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا...﴾

¹ บันทีกโดย อัลบุคอรี (8) และมุสลิม (16)

(โอ

มุฮัมหมัด)

เจ้าจงเอาส่วนหนึ่งจากทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาเป็นทาน
เพื่อให้พวกเขาบริสุทธิ์

และขัดเกลาพวกเขาโดยนัยแห่งการบริจาคนั้น... (สุเราะฮ์
อัต-เตาบะฮ์ : 103)

การฝึกฝนมุสลิมให้มีคุณลักษณะของความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
ความเอื้ออาทร และความเมตตาต่อผู้ที่ขัดสน

การนำมาซึ่งความจำเริญ การเพิ่ม
และการทดแทนจากอัลลอฮ์ ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{...وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ}

และสิ่งใดที่พวกเขาเจ้าบริจาคไปพระองค์จะทรงทดแทนมัน
และพระองค์นั้นทรงเป็นผู้ดีเลิศแห่งบรรดาผู้ประทานปัจจัยยัง
ชีพ (สุเราะฮ์ สะบะฮ์ : 39) และคำกล่าวของท่านนบี ﷺ
ในหะดีษที่ถูกต้อง ที่ว่า: อัลลอฮ์ตรัสว่า:

«يَا ابْنَ آدَمَ أَنْفِقْ نُنْفِقْ عَلَيْكَ...»

โอลูกหลานอาดัมเอ๋ย จงใช้จ่ายในหนทางของเราเถิด
แล้วเราจะให้ปัจจัยยังชีพแก่เจ้า...¹, และประโยชน์อื่น ๆ
อีกมากมาย

และได้มีสัญญาอันน่ากลัวสำหรับผู้ที่ตระหนี่ไม่จ่ายซะกา
ต หรือบกพร่องในการจ่ายมัน อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

{...وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ
34 يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا
مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ 35}

¹ บันทึกโดย มุสลิม (993)

และบรรดาผู้ที่สะสมทองและเงินโดยมิได้บริจาคในทางของอัลลอฮ์ ดังนั้น จงแจ้งข่าวให้พวกเขา

ถึงการลงโทษอันแสนเจ็บปวด

วันที่ (ทองคำ เงิน และทรัพย์สิน)

จะถูกเผาในไฟแห่งนรกญะฮันนัม

จากนั้นหน้าผากของพวกเขา สีข้างของพวกเขา

และหลังของพวกเขาจะถูกนวดด้วยมัน

(โดยมีการกล่าวแก่พวกเขาว่า)

"นี่แหละคือสิ่งที่พวกเจ้าได้สะสมไว้เพื่อตัวของพวกเจ้าเอง

ดังนั้นจงลิ้มรส (แห่งการลงโทษ)

จากสิ่งที่พวกเจ้าสะสมไว้เกิด (สุเราะฮ์ อัดเตอาบะฮ์ : 34-35)

ดังนั้น ทรัพย์สินทุกชนิดที่ไม่มีการจ่ายชะกาต

มันคือสมบัติที่ถูกเก็บสะสมไว้

ซึ่งเจ้าของจะถูกลงโทษด้วยทรัพย์สินนั้นในวันกิยามะฮ์

ดังที่มีระบุไว้ในหะดีษที่เศาะฮี้ห์จากท่านนบี

คือลัลลลอฮอะลียะฮฺว่าท่านได้กล่าวว่า:

«مَا مِنْ صَاحِبِ ذَهَبٍ وَلَا فِضَّةٍ لَا يُؤَدِّي حَقَّهَا إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ صُفِّحَتْ لَهُ صَفَائِحٌ مِنْ نَارٍ؛ فَأُخِمْتْ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ، فَيَكْوَى بِهَا جَنْبُهُ وَجَبِيئُهُ وَظَهْرُهُ كُلُّمَا بَرَدَتْ أُعِيدَتْ لَهُ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ الْعِبَادِ، فَيُرَى سَبِيلُهُ: إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِمَّا إِلَى النَّارِ.»

“ไม่มีเจ้าของทองและเจ้าของเงินคนใดที่ไม่ยอมจ่ายสิทธิของมัน(จ่ายชะกาต)

เว้นแต่ในวันกิยามะฮ์จะมีแทนหลายแทนทำจากไฟนรก

ถูกทำขึ้นสำหรับเขา

แล้วมันจะถูกเผาให้ร้อนในไฟนรกยะฮันนัม
แล้วถูกนำมาบathsที่สี่ข้างของเขา หน้าผากของเขา
และหลังของเขา ทุกครั้งที่มันเย็นลง
มันจะถูกนำมาทำให้ร้อนซ้ำแก่เขาอีก
ในวันหนึ่งที่มีความยาวนานของมันเท่ากับห้าหมื่นปี
จนกระทั่งการพิพากษาระหว่างปวงบ่าวได้เสร็จสิ้นลง
เขาจึงจะได้เห็นเส้นทางของเขา
ว่าจะไปสู่สวรรค์หรือไม่ก็ไปยังนรก”¹

จากนั้นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ได้กล่าวถึงเจ้าของอูฐ วัว และแกะที่ไม่จ่ายชะกาต
และได้บอกว่าเขาจะถูกลงโทษด้วยสัตว์เหล่านั้นในวันฟื้นคืน
ชีพ

มีหะดีษที่ถูกต้องจากท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ท่านกล่าวว่า:
«مَنْ آتَاهُ اللَّهُ مَا لَا قَلَمٌ يُوَدِّدُ رِكَاتَهُ مِثْلَ لَهُ شُجَاعًا أَفْرَعَهُ رَبِّبَيْنَانِ يُطَوِّفُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ،
ثُمَّ يَأْخُذُ بِلَهْزِمَتَيْهِ (يَعْنِي شِدْقَيْهِ)، ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا مَالِكٌ، أَنَا كُنُزُكَ»، ثُمَّ تَلَا النَّبِيُّ ﷺ
قَوْلَهُ تَعَالَى: (وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا ءَاتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ
هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ...)

«ผู้ใดที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานทรัพย์สินให้แก่เขา
แต่เขากลับไม่จ่ายชะกาตของมัน
ทรัพย์สินนั้นจะถูกจำแลงให้แก่เขาเป็นรูปงูพิษตัวผู้หัวล้านซึ่ง
มีจุดดำสองจุดอยู่เหนือตาของมัน
มันจะมาคล้องคอของเขาในวันกิยามะฮ์
หลังจากนั้นมันจะจับที่กระพุ้งแก้มทั้งสองของเขา (หมายถึง
ที่มุมปากทั้งสอง) แล้วมันก็จะกล่าวว่า

¹ บันทึกลงโดย มุสลิม (987)

'นั่นคือทรัพย์สินของเจ้า นั่นคือขุมทรัพย์ของเจ้า'»

หลังจากนั้น ท่านนบี ﷺ

ได้ทรงอ่านตำราของอัลลอฮ์ตะอาลาที่ว่า:

(และบรรดาผู้ที่ตระหนี่ในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานให้แก่พวกเขาจากความโปรดปรานของพระองค์นั้น

อย่าได้คิดว่ามันเป็นการดีสำหรับพวกเขา

หากแต่มันเป็นสิ่งชั่วร้ายสำหรับพวกเขา

ซึ่งพวกเขาจะถูกคลั่งสิ่งทีพวกเขาได้ตระหนี่มันไว้ในวันกิยามะฮ์...) (สุเราะฮ์อาล อิมรอน : 180)¹

และชะกาตจำเป็นต้องจ่ายในทรัพย์สินสี่ประเภทคือ:

สิ่งที่ได้งอกงายมาจากดิน อันได้แก่ ธัญพืชและผลไม้, ปศุสัตว์ที่เลี้ยงปล่อย, ทองคำและเงิน, และสินค้าเพื่อการค้า

และสำหรับทรัพย์สินทั้งสี่ประเภทนี้แต่ละประเภทมีพิกัดที่ถูกกำหนดไว้

โดยไม่ต้องจ่ายชะกาตสำหรับจำนวนที่ไม่ถึงพิกัด

พิกัดของธัญพืชและผลไม้คือ ห้าวะสัก

และหนึ่งวะสักเท่ากับหกสิบทะนानด้วยทะนानของท่านนบี ﷺ

ซึ่งสำหรับอินทผลัม องุ่นแห้ง ข้าวสาลี ข้าว ข้าวบาร์เลย์ และอื่นๆ ที่คล้ายกันนั้น

เท่ากับสามร้อยทะนานด้วยทะนานของท่านนบี ﷺ

และหนึ่งทะนานนั้นเท่ากับสี่อู้งมือของชายที่มีรูปร่างปานกลาง เมื่อสองมือของเขาเต็ม

สำหรับพืชผลที่รดน้ำโดยไม่มีค่าใช้จ่าย เช่น ใช้น้ำฝน น้ำจากแม่น้ำ และน้ำจากตาน้ำ เป็นต้น ให้จ่ายชะกาต 10%

¹ บันทึกโดย อัลบุคอรี (1338)

ส่วนพืชผลที่รดน้ำโดยมีค่าใช้จ่ายและภาระต้นทุน เช่น การใช้ส้วมรดน้ำ หรือเครื่องจักรที่ใช้สูบน้ำขึ้นมา เป็นต้น ให้จ่ายชะกาด 5%

ดังที่มีหะดีษเศาะฮียันยันไว้จากท่านเราะสูลุลลอฮ์
คือลัลลลอฮอะลียะฮิวะสัลลัม

ส่วนพิกัด (นิศอบ) ของปศุสัตว์ที่เลี้ยงปล่อย อันได้แก่ อูฐ
วัว และแพะนั้น

มีรายละเอียดที่ถูกชี้แจงไว้ในบรรดาหะดีษที่เศาะฮียะฮ์จากท่าน
เราะสูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮอะลียะฮิวะสัลลัม

และสำหรับผู้ที่ยื่นรายงานจะทราบถึงเรื่องดังกล่าวก็สามารถส
อบถามบรรดาผู้รู้ได้

และหากมีข้อเพราะเจตนาที่จะกล่าวโดยสรุปแล้ว

เราก็คงจะกล่าวถึงมันเพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างสมบูรณ์

ส่วนพิกัด (นิศอบ) ของเงินคือหนึ่งร้อยสี่สิบมิชกอล
และเทียบเท่าเงินรียาลของซาอุดีอาระเบียได้ห้าสิบหกรียาล

พิกัด (นิศอบ) ของทองคำคือ 20 มิชกอล ซึ่งเทียบเท่ากับ
11 และ 3/7 ฏุนิฮฺซาอุดี หรือ 92 กรัม
และจำเป็นต้องจ่ายชะกาด 2.5% จากทั้งสอง
(ทองคำและเงิน)

สำหรับผู้ที่ยื่นรายงานจะทราบถึงเรื่องดังกล่าวก็สามารถส
อบถามบรรดาผู้รู้ได้

และกำไรนั้นเป็นผลพวงของต้นทุน

จึงไม่จำเป็นต้องเริ่มนับรอบปีใหม่

เช่นเดียวกับผลผลิตจากปศุสัตว์ที่เป็นผลพวงมาจากต้นทุนของ
มัน

จึงไม่จำเป็นต้องเริ่มนับรอบปีใหม่หากต้นทุนนั้นมีปริมาณครบพิกัด

ธนบัตรที่ผู้คนใช้ทำธุรกรรมกันในปัจจุบันมีหลักเกณฑ์เช่นเดียวกับทองคำและเงิน ไม่ว่าจะถูกเรียกว่าดิรฮัม ดินาร์ ดอลลาร์ หรือชื่ออื่นใดก็ตาม

เมื่อมีราคาเทียบเท่าพิกัดของเงินหรือทองคำและครบรอบปี ก็จำเป็นต้องจ่ายชะกาต

เครื่องประดับของสตรีที่ทำจากทองคำหรือเงินนั้นมีหลักเกณฑ์เช่นเดียวกับเงินตรา

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อถึงปริมาณพิกัดและครบรอบปี

ก็จำเป็นต้องจ่ายชะกาต

แม้ว่าเครื่องประดับนั้นจะถูกเตรียมไว้เพื่อสวมใส่หรือเพื่อให้อีกก็ตาม ตามทัศนะที่ถูกต้องที่สุดของบรรดานักวิชาการ เนื่องด้วยความครอบคลุมจากคำกล่าวของท่านนบี ﷺ:

«مَا مِنْ صَاحِبِ ذَهَبٍ أَوْ فِضَّةٍ لَا يُؤَدِّي زَكَاتَهَا إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صُفِّحَتْ لَهُ صَفَائِحُ مِنْ نَارٍ».

“ไม่มีเจ้าของทองหรือเงินคนใดที่ไม่ยอมจ่ายชะกาตของมัน เว้นแต่ในวันกิยามะฮ์จะมีแท่นหลายแท่นทำจากไฟนรก ถูกทำขึ้นสำหรับเขา”¹ จนจบหะดีษดังกล่าว

และหลักฐานจากท่านนบี ﷺ

ว่าท่านได้เห็นกำไลทองคำสองวงที่มีมือของหญิงคนหนึ่ง ท่านเลยกล่าวว่า:

«أَتُعْطِينَ زَكَاةَ هَذَا؟». قَالَتْ: لَا. قَالَ: «أَيْسَرُكَ أَنْ يُسَوِّرَكَ اللَّهُ بِهِمَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ سَوَارِينَ مِنْ نَارٍ!». فَأَلْقَتْهُمَا، وَقَالَتْ: «هُمَا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ».

¹ บันทึกโดย มุสลิม (987)

“เธอได้จ่ายชะกาตสำหรับสิ่งนี้หรือไม่?” นางกล่าวว่า “ไม่”
ท่านกล่าวว่า “เธอจะพอใจไหม
หากอัลลอฮ์จะทรงสามก่าไลสองวงที่ทำจากไฟนรกให้แก่เธอ
ในวันปรโลก!” นางจึงโยนมันทั้งสองทิ้งไป และกล่าวว่า
“มันทั้งสองเป็นของอัลลอฮ์และเป็นของท่านเราะสุลของพระอง
ค”¹

มีรายงานยืนยันจากอุมมุ สะละมะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา
ว่านางเคยสวมใส่เครื่องประดับทองคำ นางจึงได้ถามว่า โอ้
ท่านเราะสุลอัลลอฮ์ สิ่งนี้ถือเป็นกัซหรือไม? ท่านจึงกล่าวว่า:

«مَا بَلَغَ أَنْ يُزَكَّى فَرُكِّي فَلَيْسَ بِكَزٍّ»

“ทรัพย์สินใดที่ถึงเกณฑ์ต้องชำระชะกาต และได้ถูกชำระแล้ว
ก็ไม่ถือเป็นทรัพย์สินที่กัซ”² พร้อมด้วยหะดีษอื่น ๆ
ในความหมายนี้

ส่วนสินทรัพย์เพื่อการค้าซึ่งเป็นสินค้าที่เตรียมไว้เพื่อขาย
นั้น ให้ประเมินมูลค่าเมื่อสิ้นปีและจ่ายชะกาตในอัตรา 2.5%
จากมูลค่าของมัน ไม่ว่ามูลค่าของมันจะเท่ากับราคาซื้อขาย
มากกว่า หรือน้อยกว่าก็ตาม ตามหะดีษของท่านสะมุเราะฮ์
เราะฎิยัลลอฮุอันฮู ที่กล่าวว่า:

«كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَأْمُرُنَا أَنْ نُخْرِجَ الصَّدَقَةَ مِنَ الَّذِي نَعُدُّهُ لِلْبَيْعِ»

“ท่านนบี ﷺ เคยสั่งใช้ให้พวกเราออกเสาะตะเกาะฮ์
(บริจาคทาน) จากสินค้าที่เราเตรียมไว้เพื่อการค้า”³.

¹ บันทึกโดยอบูดาวูด (1563) และอันนะซาอีย์ (2270) ด้วยสายรายงานหะซัน

² บันทึกโดย อบูดาวูด (1564)

³ บันทึกโดย อบูดาวูด (1562)

และยังรวมถึงที่ดิน อาคาร รถยนต์ เครื่องสูบน้ำ
และสินค้าประเภทอื่นๆ ที่มีไว้เพื่อการค้าขาย

ส่วนอาคารที่มีไว้เพื่อให้เช่าไม่ใช่เพื่อการขายนั้น
จะต้องจ่ายชะกาทจากค่าเช่าเมื่อครบรอบปี

ส่วนตัวอาคารเองไม่ต้องจ่ายชะกาท

เนื่องจากไม่ได้มีไว้เพื่อการขาย

เช่นเดียวกันกับรถยนต์ส่วนบุคคลและรถรับจ้างก็ไม่ต้องจ่าย
ชะกาทหากไม่ได้มีไว้เพื่อการขาย

หากแต่เจ้าของซื้อเข้ามาเพื่อใช้งาน

และเมื่อเจ้าของรถรับจ้างหรือบุคคลอื่นมีเงินสะสมจนครบ
พิกัด ก็จำเป็นที่เขาจะต้องจ่ายชะกาทเมื่อครบรอบปี

ไม่ว่าเขาจะเตรียมเงินนั้นไว้เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย

เพื่อการแต่งงาน เพื่อซื้อสังฆาริมทรัพย์ เพื่อชำระหนี้
หรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นใดก็ตาม

เนื่องจากหลักฐานชะรีอะฮ์โดยรวมที่บ่งชี้ถึงความจำเป็นของ
การจ่ายชะกาทในกรณีเช่นนี้

และหัตสนะที่ถูกต้องของบรรดานักวิชาการคือ

หนี้สินไม่เป็นอุปสรรคต่อการจ่ายชะกาทตามที่ได้กล่าวมาแล้ว
ว

และเช่นเดียวกัน ทรัพย์สินของเด็กกำพร้าและคนบ้า
ตามหัตสนะของนักวิชาการส่วนใหญ่ จำเป็นต้องจ่ายชะกาท
หากถึงพิกัด (นิศอบ) และครบรอบปี

และผู้ปกครองของพวกเขามีหน้าที่ต้องจ่ายชะกาทโดยตั้งใจ
นาแทนพวกเขาเมื่อครบรอบปี ด้วยหลักฐานที่ครอบคลุม

ดังเช่นคำกล่าวของท่านนบี คือ ลัลลอลฮุอะลียะฮ์ ลัลลัม

ในหะดีษของมออาซ

เราะฎียัลลอฮุอันฮุ

เมื่อท่านได้ส่งเขาไปยังชาวเยเมนว่า :

«إِنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً فِي أَمْوَالِهِمْ تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيَائِهِمْ، وَتُرَدُّ فِي فُقَرَائِهِمْ».

«แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงบัญญัติท่านบังคับในทรัพย์สินของพวกเขา
โดยให้เก็บจากบรรดาคนมั่งมีของพวกเขา
และนำไปมอบคืนให้แก่บรรดาคนยากจนของพวกเขา»¹

และชะกาทันนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์

ไม่อนุญาตให้มีความลำเอียงในการมอบชะกาทแก่ผู้ที่ไม่มียุทธินิติได้รับ

และไม่ใช้เพื่อที่มนุษย์จะใช้ชะกาทในการแสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือบิดเปาความเดือดร้อน

และไม่ใช้เพื่อใช้ชะกาทในการปกป้องทรัพย์สินของตน
หรือเพื่อบิดเปาคำตำหนิให้พ้นจากตัว

แต่จำเป็นสำหรับมุสลิมที่จะต้องจ่ายชะกาทของเขาให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับ เนื่องจากพวกเขาคือผู้ที่มีสิทธิในชะกาทันนั้น
ไม่ใช่เพื่อจุดประสงค์อื่นใด

ด้วยความเต็มใจและความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ในการกระทำดังกล่าว
เพื่อที่เขาจะพ้นจากภาระรับผิดชอบ
และสมควรได้รับผลตอบแทนอันใหญ่หลวงและการทดแทนจากพระองค์

โดยที่อัลลอฮ์

ซุบฮานะฮูวะตะอาลา

ได้ทรงชี้แจงไว้ในคัมภีร์ของพระองค์ถึงประเภทของผู้มีสิทธิรับชะกาท ดังที่พระองค์ได้ตรัสว่า :

¹ บันทึกโดย อัลบุคอรี (1395) และมุสลิม (19)

﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ
وَالْغُرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (60)﴾

แท้จริงทานทั้งหลายนั้นมีไว้สำหรับคนยากจน

และคนขัดสน

และบรรดาเจ้าหน้าที่รวบรวมมัน

และบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาโน้มไปทาง (อิสลาม)

และสำหรับทาสที่ต้องการปลดปล่อยตัวเอง

และบรรดาผู้เป็นหนี้ และเพื่อการต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์
และผู้ที่อยู่ในการเดินทาง

ทั้งนี้เพื่อบทบัญญัติที่มาจากอัลลอฮ์

และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ (สุเราะฮ์อัต-เตาบะฮ์ : 60)

การที่โองการอันทรงเกียรตินี้ได้ถูกจบลงด้วยสองพระนาม
อันยิ่งใหญ่

ถือเป็นการตักเตือนจากอัลลอฮ์ผู้ทรงมหาบริสุทธิ์แก่ปวงบ่าว
ของพระองค์

ว่าแท้จริงพระองค์ผู้ทรงมหาบริสุทธิ์คือผู้ทรงรอบรู้ถึงสภาพ
การณ์ของปวงบ่าวของพระองค์

ว่าใครในหมู่พวกเขาที่สมควรได้รับเศาะตะเกาะฮ์และใครที่ไม่
สมควรได้รับ

และพระองค์คือผู้ทรงปรีชาญาณในการบัญญัติและการกำหนด
ของพระองค์ ดังนั้นพระองค์จะไม่ทรงวางสิ่งใด

เว้นแต่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกับมัน

ถึงแม้ว่าความลับบางประการแห่งปรีชาญาณของพระองค์จะ
ถูกซ่อนเร้นจากมนุษย์บางคนก็ตาม

เพื่อให้ปวงปาวเกิดความมั่นใจต่อบทบัญญัติของพระองค์
และยอมจำนนต่อการตัดสินของพระองค์

เราขอต่ออัลลอฮ์โปรดประทานความสำเร็จแก่เราและบรรดา
ตามุสลิมในการมีความเข้าใจอันลึกซึ้งในศาสนาของพระองค์
และให้มีความสัจจริงในการปฏิบัติตนต่อพระองค์
และให้เราริบแข่งขันกันไปสู่สิ่งที่พระองค์ทรงพอพระทัย
และให้ได้รับสวัสดิภาพพ้นจากสิ่งที่เป็นเหตุแห่งความกริ้วของ
พระองค์ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงไถ่ยินและทรงไถ่ลี้ซิด

ขออัลลอฮ์ทรงโปรดประทานพรและประทานความสันติแด่
ปาวของพระองค์และศาสนทูตของพระองค์
คือท่านนบีมุหัมมัด

แต่ครอบครัวของท่านและอัครสาวกของท่าน

ประธานใหญ่ฝ่ายบริหารการวิจัยทางวิชาการ

การพิทวา การเชิญชวน และการแนะแนว

ชัยค์: अब्दुलอะซีซ บิน अब्दুলลอฮ์ บิน บาซ

บทความที่ : 2

ว่าด้วยประเด็นเกี่ยวกับความประเสริฐของการถือ
ศีลอดในเดือนเราะมะฎอนและการละหมาดในยา
มคัมคีน

พร้อมกับการชี้แจงถึงบทบัญญัติสำคัญที่อาจจะย
งคลุมเครือสำหรับบางคน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ผู้ทรงกรุณาปราณี

จาก अबดุลอะซีซ บิน अबดุลลอฮ บิน บาซ
ถึงบรรดาสลิมที่ได้พบเห็นสิ่งนี้
ขออัลลอฮ์ทรงนำฉันและพวกเขาให้ดำเนินตามแนวทางของ
บรรดาผู้ศรัทธา
และขอพระองค์ทรงประทานความสำเร็จแก่ฉันและพวกเขาใน
การมีความเข้าใจในสุนนะฮ์และอัลกุรอานอย่างถ่องแท้ อามีน
ขอสันติสุข
ความจำเริญและความเมตตาจากอัลลอฮ์จงประสบแด่พวกท่าน
น

นี่เป็นคำตักเตือนโดยสังเขปเกี่ยวกับความประเสริฐของการ
ถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนและการทำอิบาดะฮ์ในยามค่ำ
คืน

และความประเสริฐของการแข่งขันกันในการประกอบกิจการ
ที่ดีในเดือนนี้

พร้อมทั้งชี้แจงบทบัญญัติสำคัญที่บางคนอาจยังไม่ทราบ

มีหลักฐานยืนยันจากท่านเราะสูลุลลอฮ ศ็อลลัลลอฮุ
อะลัยฮิ วะสัลลัม

ว่าท่านเคยแจ้งข่าวดีแก่บรรดาสาวกของท่านถึงการมาถึงของ
เดือนเราะมะฎอน และท่าน ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม
ได้บอกแก่พวกเขาว่าเป็นเดือนที่บรรดาประตูแห่งความเมตตา
และบรรดาประตูสวรรค์จะถูกเปิด

บรรดาประตูแห่งญะฮันน์จะถูกปิด

และเหล่าชัยฏอนจะถูกล่ามโซ่ และท่านได้กล่าวว่า:

«إِذَا كَانَتْ أَوَّلُ لَيْلَةٍ مِنْ رَمَضَانَ فَتَحَتْ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ فَلَمْ يُغْلَقْ مِنْهَا بَابٌ، وَغُلِّقَتْ أَبْوَابُ جَهَنَّمَ فَلَمْ يُفْتَحْ مِنْهَا بَابٌ، وَصُفِّدَتِ الشَّيَاطِينُ، وَيُنَادِي مُنَادٍ: يَا بَاغِيَ الْخَيْرِ أَقْبِلْ، وَيَا بَاغِيَ الشَّرِّ أَقْصِرْ. وَلِلَّهِ عِتْقَاءُ مِنَ النَّارِ، وَذَلِكَ كُلُّ لَيْلَةٍ».

«เมื่อคำคืนแรกของเดือนเราะมะฎอนมาถึง

บรรดาประตูสวรรค์จะถูกเปิด และจะไม่มีประตูใดที่ปิด

และบรรดาประตูขุมนรกจะถูกปิดลง

และจะไม่มีประตูใดที่ถูกเปิด และเหล่าชัยฏอนจะถูกมัดไว้

และจะมีผู้ประกาศก้องร้องเรียก: โอ้ ผู้แสวงหาความดีเอ๋ย

จงมุ่งหน้ามาเกิด และโอ้ ผู้แสวงหาความชั่วเอ๋ย

จงหยุดยังเสียเถิด

และสำหรับอัลลอฮ์นั้นมีบ่าวที่ถูกปลดปล่อยให้พ้นจากไฟนรก และสิ่งดังกล่าวนี้เกิดขึ้นในทุกๆ คืน»

และท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า:

«جَاءَكُمْ شَهْرُ رَمَضَانَ شَهْرُ بَرَكَةٍ يَغْشَاكُمْ اللَّهُ فِيهِ: فَيُنْزِلُ الرَّحْمَةَ وَيَحْطُ الْخَطِيَا، وَيَسْتَجِيبُ الدُّعَاءَ، يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى تَنَافُسِكُمْ فِيهِ فَيُبَاهِي بِكُمْ مَلَائِكَتَهُ؛ فَأَرَوْا اللَّهَ مِنْ أَنْفُسِكُمْ خَيْرًا؛ فَإِنَّ السَّعْيَ مِنْ حُرْمٍ فِيهِ رَحْمَةُ اللَّهِ».

«เดือนรอมฎอนได้มายังพวกท่านแล้ว

เป็นเดือนแห่งความจำเริญ

ซึ่งอัลลอฮ์จะทรงประทานความโปรดปรานแก่พวกท่านในเดือนนี้

โดยจะทรงประทานความเมตตาลงมา

จะทรงลบล้างความผิดบาปทั้งหลาย

และจะทรงตอบรับการวิงวอนขอพร

อัลลอฮ์จะทรงมองดูการแข่งขันกันทำความดีของพวกท่านในเดือนนี้

แล้วพระองค์จะทรงโอ้อวดพวกท่านต่อหน้าเหล่ามะลาอิกะฮ์

องพระองค์

ดังนั้น

พวกท่านจงแสดงความดีงามจากตัวของพวกท่านให้อัลลอฮ์
ได้เห็นเถิด เพราะแท้จริงแล้ว
ผู้ที่อับโซคนั้นคือผู้ที่ไม่ได้รับความเมตตาของอัลลอฮ์ในเดือน
นี้»

และท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า:

«مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ رَمَضَانَ
إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ
لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ.»

“ผู้ใดที่ถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนด้วยความศรัทธามั่นและ
หวังในผลบุญ

เขาจะได้รับการอภัยโทษจากบาปของเขาที่ผ่านมา,
และผู้ใดยืนละหมาดในเดือนเราะมะฎอนด้วยความศรัทธามั่น
และหวังในผลบุญ

เขาจะได้รับการอภัยโทษจากบาปของเขาที่ผ่านมา,
และผู้ใดยืนละหมาดในค่ำคืนลัยละตุลกีดร์ด้วยความศรัทธา
มั่นและหวังในผลบุญ

เขาจะได้รับการอภัยโทษจากบาปของเขาที่ผ่านมา”

และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า:

«يَقُولُ اللَّهُ: كُلُّ عَمَلِ ابْنِ آدَمَ لَهُ الْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِمِائَةِ ضِعْفٍ إِلَّا
الصَّيَّامَ فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ؛ تَرَكَ شَهْوَتَهُ وَطَعَامَهُ وَشَرَابَهُ مِنْ أَجْلِي. لِلصَّائِمِ
فَرْحَتَانِ: فَرْحَةٌ عِنْدَ فِطْرِهِ، وَفَرْحَةٌ عِنْدَ لِقَاءِ رَبِّهِ. وَلَخُلُوفٌ فِيهِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ
اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ.»

อัลลอฮ์ตรัสว่า:

ทุกการงานของลูกหลานอาดัมจะถูกทวีคูณความดีงามให้สิบ
เท่าจนถึงเจ็ดร้อยเท่า ยกเว้นการถือศีลอด

เพราะแท้จริงมันเป็นของฉัน และฉันจะตอบแทนมันเอง
เขาได้ละทิ้งความใคร่ อาหาร และเครื่องดื่มของเขาเพื่อฉัน
สำหรับผู้ถือศีลอดนั้นมีความดีใจสองประการ:
ความดีใจเมื่อเขาละศีลอด
และความดีใจเมื่อเขาได้พบกับพระผู้อภิบาลของเขา
และแท้จริงกลิ่นปากของผู้ถือศีลอด ณ ที่อัลลอฮ์นั้น
มีกลิ่นหอมยิ่งกว่ากลิ่นของขมิ้น

และหะดิษที่เกี่ยวกับเรื่องความประเสริฐของการถือศีลอดใ
นเดือนเราะมะฎอนและการยืนละหมาดในยามค่ำคืน
และความประเสริฐของการถือศีลอดโดยทั่วไปนั้นมีมากมาย
ดังนั้น ผู้ศรัทธาจึงสมควรที่จะฉกฉวยโอกาสนี้
ซึ่งก็คือความโปรดปรานที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานให้แก่เขาด้
วยการได้มีชีวิตอยู่ถึงเดือนเราะมะฎอน
โดยให้เขารีบเร่งสู่การภักดี ระวังจากความชั่วทั้งหลาย
และพากเพียรในการปฏิบัติสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงบัญญัติแก่เขา
โดยเฉพาะอย่างยิ่งการละหมาดห้าเวลา
เพราะแท้จริงแล้วมันคือเสาหลักของอิสลาม
และเป็นศาสนกิจบังคับที่ยิ่งใหญ่ที่สุดรองจากการกล่าวปฏิญ
ยาตนทั้งสอง ดังนั้น
จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมุสลิมและมุสลิมะฮ์ทุกคนที่จะต้องรักษ
ามันและปฏิบัติมันในเวลาของมันด้วยความนอบน้อมและสงบ
นิ่ง

และหนึ่งในข้อบังคับที่สำคัญที่สุดสำหรับผู้ชาย
คือการละหมาดญะมาอะฮ์ที่มีสยิดของอัลลอฮ์

ซึ่งพระองค์ทรงอนุมัติให้ถูกเห็ดทูนและให้พระนามของพระองค์
ศักราลึกในนั้น ดังที่พระองค์ตรัสว่า

{وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ 43}

และพวกเจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และจงจ่ายซะกาต
และจงรูกัวะร่วมกับผู้ที่รูกัวะทั้งหลาย (อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 43)
อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

{حُفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْاَوْسَطَىٰ وَفُؤِمُوا لِلَّهِ قِنِينِ 238}

พวกเจ้าจงตระหนักต่อการละหมาดทั้งหลายเกิด
และการละหมาดที่อยู่กึ่งกลาง
และพวกเจ้าจงยืนละหมาดเพื่ออัลลอฮ์อย่างนอบน้อมเกิด
[อัลบะกอเราะฮ์ : 238] และพระองค์ ทรงตรัสว่า:

{قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ 1 الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ 2}

บรรดาผู้ศรัทธาย่อมประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน

พวกเขาคือบรรดาผู้ที่สงบสำรวมในการละหมาดของพวกเขา
า 2 (อัลมูอมีนูน : 1-2) จนถึงคำตรัสของพระองค์ที่ว่า:

{وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ 9 أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ 10 الَّذِينَ يَرْتُونَ
الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ 11}

และบรรดาผู้ที่รักษาการละหมาดของพวกเขา 9
พวกเขาเหล่านั้นคือผู้สืบทอด 10
ผู้ที่ได้รับสืบทอดสวนสวรรค์ฟิรดาวส์
พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล 11 [อัล-มูอมีนูน : 9-
11] และท่านนบี ﷺ กล่าวว่า:

«الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ».

«พันธสัญญาระหว่างเรากับพวกเขาคือการละหมาด
ดังนั้นผู้ใดที่ละทิ้งการละหมาด แน่แน่นอนว่าเขาได้ปฏิเสธแล้ว»

และศาสนกิจบังคับที่สำคัญที่สุดรองจากการละหมาดคือการ
จ่ายซะกาต ดังที่พระองค์ตรัสว่า:

﴿وَمَا أَمْرُو إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا
الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ۝۵﴾

และพวกเขามีได้ถูกบัญชาให้กระทำอื่นใดนอกจากเพื่อเคารพ
ภักดีต่ออัลลอฮ์ในสภาพที่เป็นผู้มีเจตนาบริสุทธิ์ในการภักดี
ดีต่อพระองค์

เป็นผู้อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรงและดำรงการละหมาด

และจ่ายซะกาต และนั่นแหละคือศาสนาอันเที่ยงธรรม

(อัลบัยยีนะฮ์ : 5) อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝۵۶﴾

และพวกเจ้าจงดำรงการละหมาด จงจ่ายซะกาต
และจงเชื่อฟังเราะซูล แน่แน่นอนพวกเจ้าจะได้รับความเมตตา
[อันนุร : 56]

แท้จริงคัมภีร์ของอัลลอฮ์อันยิ่งใหญ่และขุนนะฮ์ของท่านเร
าะซูลผู้ทรงเกียรติของพระองค์ได้ระบุไว้ว่า

ผู้ที่ไม่จ่ายซะกาตทรัพย์สินของเขาจะถูกลงโทษด้วยทรัพย์สิน
นั้นในวันกิยามะฮ์

และเรื่องที่สำคัญที่สุดรองจากการละหมาดและการจ่ายซะ
กาตคือการถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน

ซึ่งเป็นหนึ่งในหลักการอิสลาม

5

ประการที่ถูกกล่าวไว้ในคำกล่าวของท่านนบี

คือลัทธิอะลัฮ์อะลัฮ์อะลัฮ์อะลัฮ์อะลัฮ์

«بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَصَوْمُ رَمَضَانَ، وَحَجُّ الْبَيْتِ».

“อิสลามนั้นถูกสร้างบนหลักการห้าประการนั้นคือ

การปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพภักดี

นอกจากอัลลอฮ์ และมุหัมมัดนั้นคือเราะซูลของอัลลอฮ์

การดำรงไว้ซึ่งการละหมาด

การจ่ายซะกาต

การถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน และการประกอบพิธีหัจญ์

ณ บัยติลลาฮ์”.

และเป็นหน้าที่ของมุสลิมที่จะต้องปกป้องการถือศีลอดและ

การยืนละหมาดของเขาจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้าม

ทั้งในด้านคำพูดและการกระทำ

เพราะเป้าหมายของการถือศีลอดคือการภักดีต่ออัลลอฮ์

การเทิดทูนขอบเขตของพระองค์

การต่อสู้กับอารมณ์ใฝ่ต่ำของตนเพื่อภักดีต่อพระผู้อภิบาล

และการฝึกฝนจิตใจให้อดทนต่อสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้าม

ไม่ใช่เพียงแค่การละทิ้งอาหาร เครื่องดื่ม และสิ่งอื่นๆ

ที่ทำให้การถือศีลอดนั้นเสีย

ด้วยเหตุนี้

จึงมีรายงานที่ถูกส่งจากท่านเราะซูลุลลอฮ์

คือลัทธิอะลัฮ์อะลัฮ์อะลัฮ์อะลัฮ์อะลัฮ์ ว่าท่านได้กล่าวว่า:

«الصِّيَامُ جُنَّةٌ، فَإِذَا كَانَ يَوْمٌ صَوْمِ أَحَدِكُمْ فَلَا يَرْفُثْ وَلَا يَصْخَبْ، فَإِنْ سَابَهُ أَحَدٌ أَوْ قَاتَلَهُ فَلْيَقُلْ: إِنِّي صَائِمٌ».

“การถือศีลอดเป็นเกราะป้องกัน

ดังนั้น

เมื่อเป็นวันถือศีลอดของคนหนึ่งในหมู่พวกเจ้า

เขาจงอย่าพูดจาหยาบค้ายและอย่าโอ้อวด

และหากมีผู้ใดมาตำหนิเขาหรือต่อสู้กับเขา ก็ให้เขากล่าวว่า:
“แท้จริงฉันเป็นผู้ถือศีลอด”” มีหะดีษที่ถูกต้อง จากที่ท่านนบี

ﷺ กล่าวว่า:

«مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلَ بِهِ وَالْجَهْلَ فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ».

«ผู้ใดที่ไม่ละเว้นการกล่าวเท็จ การปฏิบัติตามคำเท็จนั้น
และการกระทำที่โง่เขลา

อัลลอฮ์ก็ไม่ทรงมีความประสงค์ในการที่เขาจะละทิ้งอาหารแล
ะเครื่องดื่มของเขา» ดังนั้น

จึงเป็นที่ทราบกันจากหลักฐานเหล่านี้และอื่นๆ ว่า

สิ่งที่จำเป็นสำหรับผู้ถือศีลอดคือการเฝ้าระวังจากทุกสิ่งที่อัลล
อฮ์ทรงห้าม และการรักษาทุกสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงบังคับ

ด้วยเหตุนั้น จึงเป็นที่หวังได้ว่าเขาจะได้รับการอภัยโทษ
การปลดปล่อยให้พ้นจากไฟนรก

และการตอบรับการถือศีลอดและการละหมาดในยามคำคืน

และมีบางประการที่คนบางคนอาจยังไม่ทราบ ดังนี้:

ประการหนึ่งคือ

เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมุสลิมที่จะต้องถือศีลอดด้วยความศรัทธ
ามั่นและหวังในการตอบแทน

ไม่ใช่เพื่อการโอ้อวดและชื่อเสียง ไม่ใช่การทำตามอย่างผู้คน
หรือตามครอบครัวของเขา หรือคนในบ้านเมืองของเขา
แต่สิ่งที่จำเป็นสำหรับเขาก็คือ

สิ่งที่ผลักดันให้เขาถือศีลอดนั้นจะต้องเป็นการศรัทธาของเข
าที่ว่าอัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดให้เป็นศาสนกิจบังคับแก่เขา

และการหวังในผลตอบแทน ณ ที่พระผู้อภิบาลของเขา และเช่นเดียวกันกับการยืมละหมาดในคำคืนเดือนเราะมะฎอน

มุสลิมก็จำเป็นต้องปฏิบัติด้วยความศรัทธามั่นและหวังในการตอบแทน ไม่ใช่ด้วยเหตุผลอื่นใด ด้วยเหตุนี้ ท่านนบีอะลัยฮิซสะลาตุ วัสสะลาม จึงได้กล่าวว่า:

«مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

“ผู้ที่ถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนด้วยความศรัทธามั่นและหวังในผลบุญ

เขาจะได้รับการอภัยโทษจากบาปของเขาที่ผ่านมา

และผู้ใดยืมละหมาดในเดือนเราะมะฎอนด้วยความศรัทธามั่นและหวังในผลบุญ

เขาจะได้รับการอภัยโทษจากบาปของเขาที่ผ่านมา

และผู้ใดยืมละหมาดในคำคืนลัยละตุลกีดร์ด้วยความศรัทธามั่นและหวังในผลบุญ

เขาจะได้รับการอภัยโทษจากบาปของเขาที่ผ่านมา”

และส่วนหนึ่งจากเรื่องที่บทยัญญัตติของมนออาจไม่เป็นที่ประจักษ์สำหรับบางคน คือสิ่งที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ถือศีลอด เช่น บาดแผล, เลือดกำเดา, หรือการอาเจียน, หรือการที่น้ำหรือน้ำมันเบนซินไหลเข้าลำคอโดยมิได้ตั้งใจ ซึ่งเรื่องราวทั้งหมดนี้ไม่ทำให้การถือศีลอดเสีย

แต่ผู้ที่เจตนาทำให้อาเจียน การถือศีลอดของเขาย่อมเสียไป ด้วยคำกล่าวของท่านนบีที่ว่า:

«مَنْ ذَرَعَهُ الْفَيْءُ فَلَا قِضَاءَ عَلَيْهِ، وَمَنْ اسْتَقَاءَ فَعَلَيْهِ الْقِضَاءُ».

ผู้ใดที่อาเจียนโดยไม่ตั้งใจ ก็ไม่จำเป็นต้องชดใช้ (วันถือศีลอด) และผู้ใดที่จงใจทำให้อาเจียน ก็ให้เขาชดใช้ (วันถือศีลอด)"

และส่วนหนึ่งคือ:

สิ่งที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ถือศีลอดจากการประวิงเวลาการอาบน้ำ ญะนาบะฮ์ไปจนถึงหลังเวลาศุบฮ์

และสิ่งที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงบางคนจากการประวิงเวลาการอาบน้ำชำระเลือดประจำเดือนหรือเลือดหลังคลอดไปจนถึงหลังเวลาศุบฮ์ เมื่อนางเห็นว่าตนเองสะอาดแล้วก่อนเวลาศุบฮ์ ดังนั้นจำเป็นที่นางจะต้องถือศีลอด และไม่มีข้อห้ามใดๆ ในการที่นางจะประวิงเวลาการอาบน้ำไปจนถึงหลังเวลาศุบฮ์ แต่นางจะประวิงเวลาไปจนถึงดวงอาทิตย์ขึ้นไม่ได้

หว่าวอาญิบสำหรับนางที่จะต้องอาบน้ำและละหมาดฟัจรก่อนดวงอาทิตย์ขึ้น ในทำนองเดียวกัน

ผู้ที่มีญุนบไม่มีสิทธิที่จะชักช้าในการอาบน้ำไปจนกระทั่งหลังดวงอาทิตย์ขึ้น

แต่หว่าวอาญิบสำหรับเขาที่จะต้องอาบน้ำและละหมาดฟัจรก่อนดวงอาทิตย์ขึ้น

และวาญิบสำหรับผู้ชายที่จะต้องรีบเร่งในเรื่องดังกล่าว เพื่อที่เขาจะได้ทันละหมาดฟัจรพร้อมกับญะมาอะฮ์

และส่วนหนึ่งจากสิ่งที่ไม่ได้ทำให้การถือศีลอดเสีย คือ การตรวจเลือด

และการนินทาที่ไม่ได้มีเจตนาเพื่อบำรุงร่างกาย
แต่การเลื่อนสิ่งดังกล่าวไปทำในเวลากลางคืนนั้นย่อมดีกว่าแ
ลรอบคอบกว่าหากทำได้โดยสะดวก
เนื่องจากคำกล่าวของท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ที่ว่า:

«دَعْ مَا يَرِيكَ إِلَى مَا لَا يَرِيكَ».

เจ้าจงละทิ้งสิ่งที่ทำให้เจ้าคลุมเครือ
แล้วไปยึดเอาสิ่งที่มีได้ทำให้เจ้าคลุมเครือ"

และคำกล่าวของท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ที่ว่า:

«مَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ فَقَدْ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعِزِّهِ».

«ผู้ใดที่ระวังสิ่งที่คลุมเครือ
แท้จริงเขาได้รักษาศาสนาและเกียรติยศของเขาให้บริสุทธิ์แล้ว
»

และหนึ่งในเรื่องที่บทบัญญัติของมັນยังคงไม่เป็นที่ประจักษ์แก่ผู้คนบางส่วนคือ: การไม่มีความสงบนิ่งในการละหมาด ไม่ว่าจะเป็นละหมาดฟิรฎุหรือละหมาดสุนัต และมีหะดีษที่เสาะฮ์หลายบทจากท่านเราะซูลลอฮ์ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ชี้ให้เห็นว่า ความสงบนิ่งนั้นเป็นรากัน (องค์ประกอบหลัก) ประการหนึ่งของการละหมาดที่การละหมาดจะใช้ไม่ได้หากปราศจากมัน ซึ่งมันก็คือการหยุดนิ่งในการละหมาด การมีสมาธิ และการไม่รีบเร่ง จนกระทั่งทุกข้อกระตุกกลับเข้าสู่ที่ของมัน และผู้คนจำนวนมากในเดือนเราะมะฎอนได้ละหมาดตะรอวิหฺ

เป็นการละหมาดที่พวกเขาไม่เข้าใจและไม่มีความสงบนิ่งในการละหมาด แต่ทว่าพวกเขากลับรับแรงเสมือนไถ่จิก

และการละหมาดในลักษณะนี้ถือเป็นโมฆะ

ส่วนผู้ที่กระทำนั้นย่อมมีบาปและไม่ได้รับบุญ

และหนึ่งในเรื่องที่บทบัญญัติของมันเป็นยังคงไม่เป็นที่ประจักษ์แก่ผู้คนบางส่วนคือ:

บางคนคิดว่าการละหมาดตะรอวีหุ้ไม่อนุญาตให้น้อยกว่ายี่สิบร็อกอะฮ์

และบางคนคิดว่าไม่อนุญาตให้ละหมาดเกินสิบเอ็ดหรือสิบสามร็อกอะฮ์ ทั้งหมดนี้เป็นความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง ยิ่งไปกว่านั้นยังเป็นความผิดพลาดที่ขัดแย้งกับหลักฐานอีกด้วย

เพราะได้มีหะดีษที่เศาะฮิหฺจากท่านเราะซูลุลลอฮ์ ﷺ ได้ชี้ให้เห็นว่าการละหมาดตอนกลางคืนนั้นเป็นเรื่องที่เปิดกว้าง ไม่ได้มีขีดจำกัดที่ตายตัวซึ่งจะละเมิดไม่ได้

แต่ทว่ามีหลักฐานยืนยันจากท่าน ﷺ

ว่าท่านเคยละหมาดในยามค่ำคืนสิบเอ็ดร็อกอะฮ์

และบางครั้งก็ละหมาดสิบสามร็อกอะฮ์

และบางครั้งก็ละหมาดน้อยกว่านั้น

ทั้งในเดือนรอมฎอนและนอกเดือนรอมฎอน

และเมื่อท่านถูกถามเกี่ยวกับการละหมาดตอนกลางคืน

ท่านกล่าวว่า:

«مَنْ شِئَ، فَإِذَا خَشِيَ أَحَدَكُمْ الصُّبْحَ صَلَّى رَكْعَةً وَاجِدَةً تُؤْتِي لَهُ مَا قَدْ صَلَّى.»

«ทีละสองร็อกอะฮ์

ทีละสองร็อกอะฮ์

หากคนใดคนหนึ่งในกลุ่มพวกเจ้าเกรงว่ารุ่งอรุณจะมาถึง

ก็ลงละหมาดหนึ่งร็อกอะฮ์ โดยเป็นการละหมาดวิตร(คั)
สำหรับละหมาดที่ผ่านมา»

หะดีษบทนี้เป็นที่เห็นพ้องต้องกันว่าถูกต้อง

และไม่ได้มีการกำหนดจำนวนร็อกอะฮ์ที่เจาะจงไว้
ไม่ว่าจะในเดือนเราะมะฎอนหรือเดือนอื่นๆ ด้วยเหตุนี้
บรรดาเศาะฮาบะฮ์ในสมัยของท่านอุมัร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ
จึงได้ละหมาดในบางครั้งยี่สิบสามร็อกอะฮ์
และในบางครั้งก็สิบเอ็ดร็อกอะฮ์
ซึ่งทั้งหมดนั้นมีหลักฐานยืนยันมาจากท่านอุมัร

เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ และบรรดาเศาะฮาบะฮ์ในสมัยของท่าน

ชาวสะลัฟบางท่านเคยละหมาดในเดือนเราะมะฎอนสามสิ
บกหรืออะฮ์ และละหมาดวิตรสามร็อกอะฮ์
และบางท่านละหมาดสี่สิบเอ็ดร็อกอะฮ์ ซึ่งชัยคุลอิสลาม อิบน์
ตัยมียะฮ์ และปราชญ์ท่านอื่นๆ ได้กล่าวถึงเรื่องนี้จากพวกเขา
ดังที่ท่าน เราะหิมะฮุลลอฮ์

ได้กล่าวไว้ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เปิดกว้าง

และท่านยังได้กล่าวอีกว่า ทางที่ดีสำหรับผู้ที่ยึดการอ่าน
การรูกูฮ์ และการสญูดยาวนานนั้น ให้ลดจำนวนร็อกอะฮ์ลง
ส่วนผู้ที่ทำให้การอ่าน การรูกูฮ์ และการสญูดสั้นลง
ก็ให้เพิ่มจำนวนร็อกอะฮ์ นี่คือความหมายในคำพูดของท่าน
เราะหิมะฮุลลอฮ์

ผู้ใดที่พินิจพิจารณาในสุนนะฮ์ของท่าน ﷺ ก็จะทราบว่
สิ่งที่ประเสริฐที่สุดในเรื่องนี้ทั้งหมดคือการละหมาดสิบเอ็ดร็อกอะฮ์
หรือสิบสามร็อกอะฮ์
ทั้งในเดือนเราะมะฎอนและนอกเดือนเราะมะฎอน

เนื่องจากเป็นจำนวนที่สอดคล้องกับการปฏิบัติของท่านนบี ﷺ เป็นส่วนใหญ่ และเพราะเป็นการง่ายต่อผู้ละหมาด และใกล้เคียงกับการมีศุขและความสงบนิ่งมากกว่า ส่วนผู้ที่เพิ่มมากกว่านั้นก็ไม่มีข้อห้ามและไม่เป็นที่น่ารังเกียจ ดังที่ได้กล่าวไปแล้ว

และที่ดีที่สุดสำหรับผู้ร่วมละหมาดกียามรอมฎอนกับอิหม่าม คือการไม่กลับออกไปจนกว่าอิหม่ามจะเสร็จสิ้น ดังคำกล่าวของท่านนบี คืออลลลอฮ์จะลบล้างความผิด

«إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا قَامَ مَعَ الْإِمَامِ حَتَّى يَنْصَرِفَ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ قِيَامَ لَيْلَةٍ»

«แท้จริงแล้ว

เมื่อมีคนคนหนึ่งยืนละหมาดพร้อมกับอิหม่ามจนกระทั่งอิหม่ามเสร็จสิ้น

อัลลอฮ์จะทรงบันทึกการยืนละหมาดตลอดทั้งคืนให้แก่เขา»

และส่งเสริมสำหรับมุสลิมทุกคนให้ขยันหมั่นเพียรในการประกอบศาสนกิจประเภทต่างๆ ในเดือนอันจำเริญนี้ อันได้แก่ การละหมาดนาฟละฮ์,

การอ่านอัลกุรอานด้วยการพินิจพิจารณาและไตร่ตรอง, และการกล่าวตัสบีหฺ ตะห์ลีล การสรรเสริญ การตักบิร และการขอภัยโทษให้มาก, การขออ้อตามบทยัญญัตติ, การสั่งใช้ให้ทำความดีและห้ามปรามจากความชั่ว, การเชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์,

การช่วยเหลือปลอบใจคนยากจนและผู้ขัดสน, การขยันหมั่นเพียรในการทำความดีต่อบิดามารดา, การเชื่อมสัมพันธ์เครือญาติ, การให้เกียรติเพื่อนบ้าน,

การเยียมเยียนผู้ป่วย และคุณงามความดีประเภทอื่นๆ;
ดังปรากฏในคำกล่าวของท่านนบี ﷺ ในหะดีษบทก่อนหน้านี้:
«يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى تَأْفِسِكُمْ فِيهِ، فَيُبَاهِي بِكُمْ مَلَائِكَتَهُ؛ فَأَرَوْا اللَّهَ مِنْ أَنْفُسِكُمْ خَيْرًا، فَإِنَّ
الشَّقِيَّ مَنْ حُرِمَ فِيهِ رَحْمَةُ اللَّهِ».

อัลลอฮ์จะทรงมองดูการแข่งขันกันทำความดีของพวกท่านใ
นเดือนนี้
แล้วพระองค์จะทรงโอ้อวดพวกท่านต่อหน้าเหล่ามะลาอิกะฮ์
ของพระองค์ ดังนั้น
พวกท่านจงแสดงความดีงามจากตัวของพวกท่านให้อัลลอฮ์ไ
ด้เห็นเถิด เพราะแท้จริงแล้ว
ผู้ที่อับโชคนั้นคือผู้ที่ไม่ได้รับความเมตตาของอัลลอฮ์ในเดือ
นนี้""

และดังที่มีรายงานจากท่าน โดยที่ท่านนบี
อลัยฮิเศาะลาตุวัสสลาม กล่าวว่า:
«مَنْ تَقَرَّبَ فِيهِ بِخَصْلَةٍ مِنْ خِصَالِ الْخَيْرِ كَانَ كَمَنْ أَدَّى فَرِيضَةً فِيمَا سِوَاهُ، وَمَنْ
أَدَّى فِيهِ فَرِيضَةً كَانَ كَمَنْ أَدَّى سَبْعِينَ فَرِيضَةً فِيمَا سِوَاهُ».
«ผู้ใดที่ทำความดีที่เป็นภาคสมัครใจประการหนึ่งในช่วงนั้น
ก็เสมือนกับผู้ที่ได้ปฏิบัติศาสนกิจภาคบังคับประการหนึ่งในแ
ลาอื่น
และผู้ใดที่ได้ปฏิบัติศาสนกิจภาคบังคับประการหนึ่งในช่วงนี้
น
ก็เสมือนกับผู้ที่ได้ปฏิบัติศาสนกิจภาคบังคับถึงเจ็ดสิบเท่าใน
เวลาอื่น».

และคำกล่าวของท่านในปี อลัษีเศาะลาตุวัสสลาม
ในหะดีษเศาะฮิหฺ ที่ว่า:

«عُمْرَةٌ فِي رَمَضَانَ تَعْدِلُ حَجَّةً، أَوْ قَالَ: حَجَّةٌ مَعِيَ».

การทำอุมเราะฮฺในเดือนรอมฎอนนั้นมีผลบุญเท่ากับการประกอบพิธีฮัจญ์ หรือเท่ากับการประกอบพิธีฮัจญ์พร้อมกับฉัน""

และมีหะดีษและรายงานต่างๆ

อีกมากมายที่บ่งบอกถึงการแข่งขันกันในการทำความดีประเภทต่างๆ ในเดือนอันประเสริฐนี้

เราขอต่ออัลลอฮ์โปรดประทานความสำเร็จแก่เราและบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายในทุกสิ่งที่พระองค์ทรงพอพระทัย และโปรดทรงตอบรับการถือศีลอดและการละหมาดยามค่ำคืนของเรา

และโปรดปรับปรุงแก้ไขสภาพการณ์ของเราให้ดีขึ้น

และโปรดทรงคุ้มครองเราทั้งหลายให้พ้นจากบรรดาพิตนะฮ์ที่ทำให้หลงผิด

อีกทั้งเรายังวิงวอนขอต่อพระองค์ผู้ทรงมหابริสุทธิ ให้ทรงปรับปรุงแก้ไขบรรดาผู้นำมุสลิม

และโปรดทรงรวมพวกเขาให้เป็นปึกแผ่นอยู่บนสัจธรรม

แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงดูแลในเรื่องนั้น

และทรงอำนาจกระทำสิ่งนั้นได้

ขอสันติสุข

ความจำเริญและความเมตตาจากอัลลอฮ์จงประสบแด่พวกท่าน

สารบัญ

บทความสั้น 2 เรื่อง ว่าด้วยชะกาดและการถือศีลอด	2
บทความสั้น 2 เรื่อง ว่าด้วยชะกาดและการถือศีลอด	2
บทความที่ : 1	2
ว่าด้วยประเด็นสำคัญเกี่ยวกับชะกาด.....	2
บทความที่ : 2	14
ว่าด้วยประเด็นเกี่ยวกับความประเสริฐของการถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนและการละหมาดในยามค่ำคืน	
พร้อมกับการชี้แจงถึงบทบัญญัติสำคัญที่อาจจะยังคลุมเครือสำหรับบางคน	14